Broj: S1 3 U 036910 20 U
Sarajevo,11.01.2022. godine

17.01.22
US-03 07-1 296 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Institut za građevinarstvo „IG" d.o.o. Banja Luka, Ulica kralja Petra I Karađorđevića 92-96, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1666-8/20 od 03.09.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 11.01.2022. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Tužba se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-1666-8/20 od 03.09.2020. godine, usvojena je žalba tužitelja i poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-11-13-593-11/20 od 16.06.2020. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak i usvojen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 800,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 658,12 KM i obavezan je ugovorni organ da navedeni iznos isplati u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je iz obrazloženja osporenog rješenja vidljivo da je tuženi djelimično usvojio žalbu tužitelja, i to samo u dijelu koji se odnosio na dio žalbenih navoda vezanih za prihvatljivost ponude Grupe ponuđača „Sendo" d.o.o. Sarajevo, „Inzio" d.o.o. Tuzla i „Design Q&C" d.o.o. Sarajevo, dok je žalbene navode koji su se odnosili na ponudu izabrane Grupe ponuđača „Enova" d.o.o. Sarajevo, „Saraj inženjering" d.o.o. Sarajevo i „GeoAVAS" d.o.o. Sarajevo, odbio kao neosnovane. Smatra da ponuda izabrane grupe ponuđača

ne ispunjava uslove iz tenderske dokumentacije jer za vođu tima i stručnjaka za upravljanje otpadom nije dostavila potvrde o radnom iskustvu izdate od poslodavaca. Navodi da ni za stručnjaka za građevinu-hidro smjer nije dokazano da ima namanje 5 godina radnog iskustva u struci jer nije dostavljena kopija ili original uvjerenja/potvrde o radnom iskustvu ovjerene od strane poslodavca. Ukazuje da traženo iskustvo nije dokazano ni za stručnjaka za mašinsku fazu projekta za kojeg je traženo 5 godina iskustva. Smatra pogrešnim zaključak tuženog da potvrdu o radnom iskustvu može izdati samo posljednji poslodavac. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i ugovorni organ Općina Olovo su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je prethodno ispitao postojanje procesno pravnih uslova za meritorno rješavanje spora, pa je našao da isti ne postoje, zbog čega je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Općina Olovo pokrenuo postupak javen nabavke „izrada Glavnog projekta sanacije postojeće deponije komunalnog otpada općine Olovo i izgradnja sadržaja prilagođenih regionalnom konceptu odlaganja (II faza-uvjeti za građevinsku dozvolu)", za koji je obavještenje o nabavci broj: 732-1-2-31-3-6/20 od 12.05.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 26.06.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-11-13-593-11/20. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem uvažio, poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak.

Zakonom o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj 19/02 do 74/10) u odredbi člana 2. regulisano je načelno pitanje legitimacije za pokretanje upravnog spora i uslovi pod kojima razne kategorije pravnih subjekata mogu pokrenuti upravni spor. Prema citiranoj odredbi Zakona o upravnim sporovima BiH pravo na pokretanje upravnog spora ima građanin ili pravna osoba, ako je konačnim upravnim aktom povrijedjeno neko njihovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu (stav 1. člana 2. citiranog zakona). Odredbom člana 25. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima BiH propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je očigledno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužitelja ili u njegov neposredni lični interes zasnovan na zakonu (član 14.).

Iz navedenog slijedi da aktom koji tužitelj tužbom osporava nije povrijeđeno neko njegovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu u smislu člana 2. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH. Ovo iz razloga jer je tužiteljev zahtjev istaknut u žalbi bio opredijeljen na poništenje odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a koja je osporenim rješenjem tuženog i poništena, a što nadalje znači da je tužitelj u cijelosti uspio sa svojom žalbom, bez obzira što su pojedini žalbeni navodi ocijenjeni kao neosnovani.

Ovo nadalje znači da odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu tuženom, više nije na snazi, odnosno poništena je osporenim rješenjem, te ne može niti vrijeđati nikavo pravo tužitelja ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu.

Iz navedenih razloga tužba tužitelja nije dopuštena pa je ovaj sud primjenom člana 25. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu rješenja.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalević

